

технічної конференції «Комп'ютерне моделювання та оптимізація складних систем». – Дніпро : Баланс-клуб, 2019. – С. 231-233.
https://udhtu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/08/cmoss_2019.pdf

6. Юскович-Жуковська В. І. Інформаційна безпека Інтернету речей. // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференція "Дослідження інновацій та перспективи розвитку науки і техніки в ХХІ столітті" (Рівне, 25-26 листопада 2021 р.) Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука. Рівне: Видавничий дім "Гельветика", 2021. Ч.3 204с. С. 66-68.

Мірошник Марія Володимирівна,
кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри
маркетингу, Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна
ORCID: 0000-0003-0902-7587

Кітченко Олена Миколаївна,
кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри
маркетингу, Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна
ORCID: 0000-0002-3868-5653

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

Інтернет-адреса публікації на сайті:
<http://www.konferenciaonline.org.ua/ua/article/id-2344/>

У сучасних умовах глобалізації та цифрової трансформації суспільства освіта зазнає суттєвих змін. Особливо помітною є тенденція до розвитку дистанційної освіти, яка забезпечує доступ до знань незалежно від місця проживання, часу та соціального статусу.

Пандемія COVID-19 стала каталізатором масштабного переходу навчальних закладів до онлайн-формату, що стимулювало розвиток нових освітніх платформ, методик та інструментів взаємодії між викладачами і студентами.

В Україні процес формування сучасної дистанційної освіти лише набирає обертів, проте уже демонструє помітні успіхи у створенні цифрового освітнього середовища, підготовці кадрів і розвитку національних платформ.

Дистанційна освіта – це форма організації навчання, при якій взаємодія викладача і студента відбувається з використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

Основними її перевагами є:

- гнучкість навчального процесу;
- можливість індивідуалізації темпу засвоєння матеріалу;
- доступність освітніх ресурсів у будь-який час;
- зменшення фінансових і часових витрат на здобуття освіти.

В умовах воєнного стану в Україні дистанційна освіта стала необхідністю, яка забезпечує безперервність навчального процесу навіть у надзвичайних ситуаціях.

На глобальному рівні можна виділити кілька ключових тенденцій:

1. Глобалізація освітнього простору. Зростає кількість міжнародних онлайн-платформ (Coursera, Udemy, EdX, FutureLearn), які надають доступ до курсів провідних університетів світу.

2. Персоналізація навчання. Використання штучного інтелекту (AI) та аналітики даних дозволяє адаптувати навчальний контент до індивідуальних потреб студентів.

3. Інтеграція доповненої та віртуальної реальності (AR/VR). Це створює ефект присутності та дозволяє моделювати реальні ситуації, що особливо корисно у технічних і медичних спеціальностях.

4. Мікронавчання та мікросертифікація. Освітні заклади дедалі частіше пропонують короткі курси, які дають можливість швидко здобути актуальні професійні компетентності.

5. Підвищення ролі самоосвіти. В епоху відкритих освітніх ресурсів (Open Educational Resources, OER) студенти мають можливість самостійно будувати власну траєкторію навчання [2].

Україна активно впроваджує цифрові технології у сферу освіти. Основними напрямками розвитку є:

Розвиток національних освітніх платформ: «Всеукраїнська школа онлайн», Prometheus, EdEra, «Дія.Освіта» [3];

Підвищення цифрової компетентності педагогів через програми професійного розвитку;

Інтеграція дистанційної освіти у формальну систему навчання, зокрема у закладах вищої освіти;

Міжнародне співробітництво та участь у програмах Erasmus+, eTwinning тощо [4].

Попри успіхи, існують і проблеми – нерівний доступ до інтернету, недостатнє технічне забезпечення навчальних закладів, відсутність єдиних стандартів дистанційного навчання.

Серед головних викликів сучасної дистанційної освіти – забезпечення якості навчального контенту, підтримка мотивації студентів та розвиток цифрової культури викладачів.

Перспективи ж полягають у поєднанні традиційних і дистанційних форм навчання, створенні гібридних моделей освіти, розширенні доступу до міжнародних ресурсів та підвищенні конкурентоспроможності українських університетів у світовому просторі.

Отже, дистанційна освіта стає невід’ємною частиною сучасної системи навчання. Вона не лише відкриває нові можливості для здобуття знань, а й формує нову філософію освіти, зорієнтовану на гнучкість, доступність і цифрову грамотність.

Україна має значний потенціал для подальшого розвитку дистанційної освіти, проте потребує системної державної політики, технічної модернізації освітніх закладів і підвищення кваліфікації педагогів.

У майбутньому дистанційна освіта, доповнена сучасними технологіями, стане ключовим інструментом формування компетентностей XXI століття.

Література:

1. Закон України «Про освіту» №2145-VIII від 05.09.2017 р.
2. Anderson, T. The Theory and Practice of Online Learning. AU Press, 2020.
3. EdEra – освітній проєкт онлайн-освіти в Україні.
4. World Economic Forum. The Future of Education Report, 2023.

*Нагай Денис Анатолійович, аспірант кафедри професійної освіти та технологій сільськогосподарського виробництва, Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка, м. Глухів
ORCID: 0009-0009-6626-1362*

ВИКОРИСТАННЯ ВІРТУАЛЬНИХ ЛАБОРАТОРІЙ З ПРОГРАМУВАННЯ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<http://www.konferenciaonline.org.ua/ua/article/id-2365/>

В умовах цифровізації освіти та трансформації освітніх парадигм, роль інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці педагогічних кадрів значно зростає. Висока динаміка розвитку цифрового